

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Octomvrie v. 1886

se începe

Abonament nou
la
„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însem-
 nate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
 atât în Monarhie cât și în România prin
 mandate postale (*Posta-utalvány — Post-
 Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie
 pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne
 comunica eventual prelîngă localitatea,
 unde se află, și **posta ultimă**; ear'
 domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
 pe mandatul postal **adresa tipărită**
 dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul
 până acuma.

Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiiu, 29 Septemvrie st. v.

Oficiosul german din Budapesta ne
 aduce scirea, că au fost sistate cele trei
 procese de presă intentate diarului „De-
 brecken“, unul pentru lesă-maiestate,
 altul pentru insultă la adresa unuia dintre
 membrii Casei domnitoare, ear' al treilea
 pentru insultă la adresa armatei.

Cine se interesează, a avut, credem,
 destulă ocaziune de a se dumeri asupra
 sentimentelor noastre în ceea-ce privește
 „Maiestatea“, Casa domnitoare și armata.

Nu aderăm la ideile propagate în co-
 loanele diarului „Debrecken“.

Ba ni s'a făcut adese-ori chiar impu-
 tarea, că prea profităm de toate ocaziunile
 spre a da expresiune sentimentelor noastre
 de încredere și de alipire cătră Casa dom-
 nitoare, mai ales când nu iau notiță
 despre ele decât concetățenii nostri ma-
 ghiari, care în privința aceasta sunt mai
 mult ori mai puțin susceptibili.

Nu cercetăm, dacă este ori nu înte-
 meiată imputarea aceasta.

Ceea-ce ne determină pe noi este iu-
 birea de adevăr. Avem să spunem adevărul
 asupra sentimentelor poporului român, și
 adevărul este, că Românii au tradițiuni di-
 nastice și că Românul chiar și astăzi își
 pune toată credința în Casa domnitoare,
 care l-a ocrotit timp de două sute de
 ani și îl va ajuta, așa crede, așa speră
 el, când va fi sosit timpul priincios,
 să eaze și din miseriile, cu care se luptă
 acum.

Acest adevăr vrea să fie exprimat,
 mereu exprimat, chiar în fiesce-care zi,
 tocmai fiindcă sînt și oameni, care nu
 vor să-l înțeleagă, ba doresc poate chiar
 să-l acopere.

Nu e treaba noastră să cercetăm, dacă
 deșcartă este ori nu credința Românului
 mai ales când sîntem și noi înșine pē-
 trunși de ea. Dacă deșcartă este, atunci
 mai curînd ori mai târziu o va pierde
 Românul și va crede în altă ceva, și vor
 veni alți oameni, ca să meargă mînați de
 această nouă credință pe alte căi. Câtă
 vreme însă așa crede, așa speră Românul,
 pentru noi, ca și pentru dînsul, e vred-
 nic de cea mai aspră osîndă tot omul,
 care se încumetă a cărți asupra „Maie-
 stății“, asupra Casei domnitoare ori asupra
 armatei noastre.

Și de aceea sistarea celor trei pro-
 cesse intentate diarului „Debrecken“, la
 Români, ca în genere la toți oamenii bine
 inspirați, în primul moment, n'a putut
 decât să producă un viu resentiment, și
 primind scirea dată de oficiosul din Buda-
 pestă, mulți vor fi ăis, că actualul gu-
 vern ungar pentru uniile mumă, ear'
 pentru alții ciumă.

Desigur însă aceasta nu a fost de-
 cât o primă impulsione, și nu ne
 temem de a ne fi pus în contradicere cu
 sentimentul public român, când ne expri-
 măm părerea de bine față cu sistarea ace-
 lor trei procese.

Anume în fața actualiei situațiuni țeara
 noastră și monarhia întregă trebuie să fie
 scutită de agitațiune, ce neapărat s'ar fi
 produs prin pertractarea unor asemenea
 procese.

Guvernul, sistându-le, a săvîrșit, înă-
 inte de toate, un act de prudență po-
 litică.

A săvîrșit însă totodată și un act
 de dreptate.

Publicate într'un timp, când întreaga
 societate maghiară era cuprinsă de o vină
 agitațiune, articolele, pentru care s'au in-
 tentat procesele, cel puțin atunci, când
 au fost publicate, erau exprimarea senti-
 mentului comun din cercurile, pe care le
 reprezintă „Debrecken“. Și dacă pro-
 cesesele s'ar fi pertractat atunci, când
 articolele au fost publicate, și la Do-
 brițin, unde s'a făcut publicarea, nu
 mai încape nici o îndoială, că ele s'ar fi
 terminat cel puțin cu achitarea celor trași
 în judecată, dacă nu chiar și cu ova-
 țuni foarte sgomotoase în onoarea lor.

De atunci însă și până acum s'au
 petrecut o mulțime de lucruri, care au
 făcut ca oamenii să-și mai vină în fire,
 să-și mai schimbe părerile, să se mai do-
 molească și să judece cu mai multă lipsă
 de preocupatiune asupra celor ce s'au ăis
 și făcut atunci. Astfel astăzi chiar și în
 Dobrițin guvernul ar fi putut să obțină
 un verdict de condamnare, dacă ținea să
 le dee celor insultați cuvenita satisfac-
 țione.

Ar fi putut, — dacă în adevăr ar
 fi putut; în tot casul resoane de stat
 foarte puternice îl povățuiau să nu dee
 curs proceselor decât în cazul, că este
 sigur de verdictul de condamnare. Pre-
 supunem dar', că ar fi putut să obțină
 un asemenea verdict.

Ei bine! verdictul acesta era ne-
 drept, și cei trași în judecată puteau să
 le ăică judecătorilor: „Judecați cu mintea
 voastră de atunci, nu cu cea de acum,
 căci acum, după cele petrecute, față cu
 actuala situațiune, nici noi nu am mai
 vorbi, cum am vorbit atunci“.

Nu li s'a creat însă juraților din Do-
 brițin pozițiunea aceasta atât de grea; nu li
 s'a făcut redactorilor dela „Debrecken“
 nedreptatea.

O constatăm aceasta cu o particulară
 mulțumire, și desigur că mai viuă încă e

mulțumirea, pe care scirea despre sistarea
 acestor procese a produs-o în Dobrițin și
 în genere în societatea maghiară.

Cu atât mai legitimă e mahnirea, care
 trebuie să ne cuprindă, când altor jurați
 li s'a creat pozițiunea cea grea și altor re-
 dactori li s'a făcut nedreptatea de a fi ju-
 decati de aceia, care nu erau competenți
 a se pronunța, dacă adevăr este ori nu
 ceea-ce au ăis, — altora nu li s'a lăsat
 mulțumirea, pe care o au concetățenii nostri
 din Dobrițin.

Și de ce nu?!

Pentru-că astădată era la mijloc ar-
 mata, Casa domnitoare, Maiestatea, era la
 mijloc Monarchul nostru îndurător, care
 are iubire pentru toți și scie să ierte.

Concetățenii nostri maghiari să-și tragă
 seama cu ei înșiși, și vor înțelege, dacă
 sciu să judece, unde ne duc experiențele
 de felul acesta.

Noi nu avem să-i învățăm pe ei, ci
 să tragem noi înșine învățătură și să le
 ăicem în fiesce-care zi fraților nostri Ro-
 mâni: „Voi sciiți ce simțiți în voi
 înșivă acum, și dacă vreți ca neamul
 nostru să ajungă la ceva în lumea aceasta,
 scutiți-l mai bine de cum scutesc Maghiarii
 pe al lor, și fiți neîndurați voi
 între voi, dar' *drepti și îngăduitori
 față cu alții.*“

Correspondență din Viena.

Viena, 9 Octomvrie n. 1886.

În Lipsca a apărut o broșură sub titlul:
 „Forțele militare ale Austro-Ungariei
 în ultima oară“, care supune toate institu-
 ționile noastre militare unei critice foarte rău-
 voitoare și înjositoare.

Autorul broșurei se greează de un ofițer
 al armatei imperiale, care vorbește din expe-
 riență.

Dar' nimenea nu poate fi atât de sclerată
 și de laș, care a purtat chiar scurt timp haina
 împăratului, încât să arunce cu noroiu atât de
 fără considerațiune asupra unei corporațiuni,
 căreia a aparținut.

Broșura nici nu merită numele de broșură,
 e un libel, un pasquil, și pasquillantul ne pre-
 sentă lucrul așa, ca-și-când noi nici n'am avé o
 armată, și nici n'am puté purta un rășboiu.

Foița „Tribunei“.

Polipul unchiului.
Scenă comică.

— Odaie. — Mai multe scaune împregiurul unei mese. —

Scena III.

Ciocănel și Vespianu.
(Urmare.)

Ciocănel. Deocamdată, momentan da! (Îl pune
 pe scaun.) Vă rog să ședeți liniștit, în cea
 mai desăvîrșită liniște. — De obicei pacientul
 se și însoară cu o femeie tineră, frumoasă,
 gingasă, gentilă, precum cere polipul, — și
 polipul crește mereu. Nevasta, simțind că
 soțul ei suferă de ceva, se cam ferește de el,
 începe să cocheteze cu vre-un vecin. —

Vespianu. Nu toate, dle Doctor. Sînt și femei
 bine crescute.

Ciocănel. În cazul cu polipul toate fără deose-
 bire. Polipul, lipsit de tigna lui, începe să se
 săvîrcolească în stomach, pacientul suferă din zi
 în zi mai greu. — În sfîrșit se ivesc primele
 simptome ale crizei finale.

Vespianu. Crisă finală!

Ciocănel. Da, domnule, crisa finală. Polipul se
 hrănesc din sîngele omului, deci sîngele
 scade mereu din trup. La început pacientul

simte, că-i este frig la picioare, apoi la pi-
 cioare și la mâni, apoi la mâni, la picioare și
 la urechi, apoi la urechi, la picioare, la mâni
 și la nas.

Vespianu. (Se pipăie mereu la mâni, la urechi
 și la nas.)

Ciocănel. În proporția, în care scade sîngele,
 extremitățile se răcesc și mor. În cele din
 urmă bolnavul se pomenesce că-i cad urechile.

Vespianu. Urechile!

Ciocănel. Da, domnule, amîndouă urechile. În
 urmă îi cade nasul.

Vespianu. Nasul!

Ciocănel. Da, domnule, nasul. Apoi îi cad de-
 getele dela picioare, cele dela mâni, picioarele
 întregi, mînaile amîndouă, astfel dispare încetul
 cu încetul întregul om.

Vespianu. (Se ridică îngrozit, privește lung și
 cu neîncredere la Ciocănel.) Cum te chiamă
 pe d-ta domnule?

Ciocănel. (Pentru dînsul.) Hait! m'am înfundat!
 Cum dracul mă chiamă?! (Tare.) Vi-am
 spus: sînt doctorul Lengwont din America.

Vespianu. Diceați odinioară, că vă chiamă Ion
 Gems William Wangworth Blasmonc.

Ciocănel. Da, domnule, Ion Gems William Wang-
 fort Blasmonc Lengwont.

Vespianu. Care va să ăică și Lengwont. Dar'
 cum de vorbesci așa de bine românesc, dacă
 ești doctor din America?

Ciocănel. (Pentru dînsul.) Ești un miserabil!
 (Tare.) A, domnule! Nimic mai firesc ca aceasta!
 La noi în America se vorbesc toate limbile,
 trăiesc toate neamurile unul lîngă altul. . . .
 Câte și mai multe colonii românesce sînt în Ame-
 rica! Mai ales Ovrei emigrați din România. . . .
 Dar', astfel, domnul meu, mă iertați, dacă vă
 cer voie să plec. Am dorit numai să vă anunț,
 că sînt aici. Când veți avé trebuință, vă stau
 la dispozițiune. Am să petrec vre-o 8 zile în
 acest oraș. Sînt la hotelul „Broasca de
 aur“. (Își ia pîlăria și vrea să plece.)

Vespianu. (Stînd la îndoială.) Domnule doctor,
 creți D-Ta în adevăr, că eu am vre-un polip?

Ciocănel. Nu cred. Nu semeni de loc a om cu
 polic în stomach. Dar' se poate. Când vei
 simți, te rog să mă chemi, și îți voi face
 diagnosa, ca să mă încredințez. (Se închină.)

Vespianu. Domnule doctor! nu s'ar puté acum?

Ciocănel. Cum acum? Așa din senin.

Vespianu. Uite! par'că 'mi-e frig la picioare.

Ciocănel. Nu se poate! Vă închipuiți numai.

Vespianu. Nu, domnule doctor; par'că 'mi-e frig
 și la mâni. (Îi întinde mîna.)

Ciocănel. (Îi ia mîna.) Nimic. Închipuire! Sînt
 convins, că nici nu ai polip în stomach.

Vespianu. (Aprins.) Domnule! eu nu sînt nebun!
 Ai înțeles!? Am avut fierbînțeli, n'am putut
 dormi, în urmă am început să mînănc și să
 dorm bine, mă simt bine în apropierea ne-

poatei mele, 'mi-au venit gînduri de înșură-
 toare, care va să ăică am în stomachul meu
 un polip în formă de paingen și rac. (Restit.)
 Este ori nu adevărat, că o să-mi cadă nasul
 și urechile: să-mi spui hotărît! (Se pune în
 fața ușii.) Mai nainte nu ești de aici!

Ciocănel. Pardon, domnule! Nu sciu! De unde
 să pot scî mai nainte de a-ți fi făcut diagnosa.

Vespianu. Fă-mi-o!

Ciocănel. Ah! domnule, asta-i lucru mare. Dia-
 gnosa aceasta n'o supoartă decât un om, care
 e convins, că are polipul în stomach, și cunoasce
 consecuențele grozave ale acestei boale.

Vespianu. Sînt convins!

Ciocănel. (Aspru.) Te rog, ședeți pe scaun.

Vespianu. Șed, domnule doctor. (Se așează.)

Ciocănel. (Se suflecă.) Dar' să nu te miști, să
 nu strigi.

Vespianu. Da, domnule Doctor.

Ciocănel. (Îi pipăie stomachul și pieptul, apoi în-
 cepe să-l ghiontească giur împregiur.) Da!
 fără îndoială! aha! — te-am prins! — Te rog
 să stai liniștit.

Vespianu. (Se strîmbă mereu, dar' rabdă.) Ce-i?
 — domnule doctor! e ceva?

Ciocănel. (Dă din umeri.)

Vespianu. Caută numai bine!

Ciocănel. (Începe să-i pipăie mînaile, apoi să-și
 tragă degetele, urechile și nasul.)

Nu scim de ce se ne mirăm mai mult, de minciunile neauzite ale pascuitorului, sau de audacia sa, care trece de ori-ce limită.

Armata austriacă, care se uită înapoi la o istorie rășboinică strălucită de sute de ani, care a îndeplinit acțiunile de arme cele mai grandioase, care în cursul secolilor abia mai fură aiurea îndeplinite, care vădășind din sinul seu eroii cei mai mari și generali tuturor epocelor, — această armată se nu mai fie deodată nimic de tot, și se nu mai valoreze nimica! Nu, într-adevăr, minciuna este prea imprudentă, ca să găsească pentru un moment măcar credință.

În numele tuturor popoarelor Austriei, care dau floarea puterii lor armatei imperiale, trebuie sus și tare să ridicăm protest contra acestor invective și înjosiri ale armatei, căci armata imperială și popoarele monarhiei sunt unul și același lucru.

Austria numără în poporațiunea ei popoarele cele mai rășboinice și cele mai capabile de rășboiu din toată lumea.

Polonii și Maghiarii sunt călăreți născuți, Croații și Români sunt infanteristi născuți, Tirolezii și alți locuitori alpini sunt vânători născuți și luptători munteni, Dalmațienii și locuitorii coastelor mării sunt marinari născuți.

Nu trebuie deci desemnat de o minciună insolentă și nerușinată, dacă vre-o scribent obscur caută să înjosească valoarea unei armate, căreia îi stă la dispoziție un material atât de excelent și de neîntrecut?

Tot atât de violent, pasquillantul înjură pe ministrul de rășboiu, pe contele Bylandt-Rheidt. Dar' armata și ministrul de rășboiu vor săi se se consoleze de aceste atacuri.

Motivele, care formează fondul libelului, ne permit să recunoaștem imediat, că avem înaintea ochilor un manevru de partid jos și laș, un act de rășbunare ordinar.

Autorul broșurei ia parte pentru baronul Edelsheim-Gyulai, și desemnează pe baronul Kuhn de singurul posibil ministru de rășboiu.

Din aceasta reese imediat, la ce scopuri de partid are de a servi această descărcătură, care e contra armatei, a ministrului de rășboiu, precum și în general contra tuturor acelor dignitari, care iau parte la administrațiunea armatei. —

Baronul Khun a fost asemenea precum și baronul Edelsheim-Gyulai un favorit al celui liberalism dualistic, care vră se sfârșească cu tradițiunile bătrâne austriace în armată.

Bătăjocuritor și desprețuitor vorbește de aceea autorul despre tradițiunile militare ale confiniilor militare austriace. Dar' libelul nu va ajunge la țintă. Nu va reuși să discreditze armata și pe încercații ei șefi. Dar' în ori-ce cas va obține un succes, adică: „indignațiunea și disprețul tuturor patrioților austriaci din partea asta și din partea cealaltă a Laitei.“

Revistă politică.

Sibiul, 29 Septemvrie st. v.

Petițiunile municipiilor în afacerea Edelsheim-Janski au dat dietei ungare privilegiu, de a pune cestiunea militară din nou la ordinea zilei. Diarului „Budapester Tagblatt“ i-se împărtășește dintr-o parte deamă de toată credința, că în conferența de Vineri a partidului

Vespianu. Nu trage, domnule doctor, nu trage prea tare, că rupi.

Ciocănel. (Se plimbă adâncit prin casă.)

Vespianu. (Îl urmărește cu ochii.) Ce-i domnule Doctor!

Ciocănel. Nimic! Domnule, dta nu ai polip. Eu nu găsesc nimic.

Vespianu. Fiindcă nu te pricepi, domnule! Nu-l simt eu în mine!?

Ciocănel. Închipuire!

Vespianu. Domnule! mă insultă!

Ciocănel. Prea bine: Să facem proba de foc!

Vespianu. Ce fel de probă?

Ciocănel. (Se suflecă, își potrivește ochelarii, pune un jeț în mijlocul scenei, apoi îl ia pe Vespianu și-l așează în jeț.) Așa domnule. Te rog să stai liniștit, de tot liniștit, în cea mai desevirșită liniște.

Vespianu. Stau, domnule; dar' ce vrei să-mi faci?

Ciocănel. Proba de foc, cea mai sigură. (Se duce la ușa din fund, deschide și bate'n palme, apoi se întoarce.) În timp de cinci-spre-șapte minute te vei convinge, domnule, dacă ai ori nu polipul în stomach, și dacă-l ai, răspund eu că până mâine 'ți-l pun în palmă.

Vespianu. Cum, domnule?!

Ciocănel. O să vezi numai decăt. Cel mai nou metod.

(Va urma.)

guvernamental, dl Tisza a făcut un pronunțament de mare interes și de cea mai mare importanță. Purcedând dela petițiunile în afacerea Janski, ministrul-president Tisza a vorbit despre încordarea, ce domnesce între cetățeni și militari și a rugat pe aderenții partidului guvernamental să se întrepună, spre a se încungiura în parlament ori-ce discuțiune a cestiunii armatei. Aceasta, dișe dl Tisza, e de dorit nu numai în interesul păcii, ci e o imperativă a prudenței politice, pentru-că nu e imposibil să stăm în preseara unui rășboiu apropiat (nem lehetetlen, hogy egy közel háboru előestéjén állunk.) Dacă acest pronunțament — termină „Budapester Tagblatt“ — s'a și făcut cu multă precauțiune, nici un om politic nu va pute nega, că aceste cuvinte ale ministrului-president posed în momentul de față o deosebită importanță.

Călătorind aproape diua întreagă pe Dunăre, generalul Kaulbars a sosit Sâmbătă după ameași în Rusciuc, fără-că cineva s'e-l fi întimpinat acolo. Comitetul cetățenilor din Rusciuc a hotărât, ca nimeni să nu-i ese în cale, și așa numai trei persoane dela consulatul rusesc și corespondentul diarului „N. Wr. Tagblatt“ au fost de față la sosirea lui. Să se mai reîntoarță el oare la Sofia, sau se va duce la Petersburg, să raporteze despre rezultatele misiunii lui în Bulgaria?

Oficioasa „Novoie Vremia“ declară, că cu toate nesuccesele evidente ale misiunii generalului Kaulbars și cu toată atitudinea dușmănoasă a Austro-Ungariei și Germaniei, Rusia nu poate să renunțe la Bulgaria. Ea va trebui deci să se folosească acum de alte mijloace mai puțin pacifice, după-ce cele pacifice n'au fost de nici un folos.

De altă parte diarului „Times“ i-se depeșează din Sofia: Deși misiunea generalului Kaulbars n'a reușit, Bulgaria e amenințată din lipsa paralelor. Cassa statului e goală, ofițerii și funcționarii își primesc foarte neregulat lefile. Dacă puterile străine vor să spriginească pe Bulgaria, aceasta numai prin contragerea unui împrumut bulgar ar pute-o face. Neprimind un asemenea ajutor, Bulgaria va fi minată în mâinile Rusiei, care e gata a-i împrumuta parale, dacă îi acceptează condițiunile.

Lordul Churchill a fost în Berlin. Aceasta se adevărește și în raportul dela curte al diarului „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, care mai adauge, că el va merge preste Dresda la Viena. Secretul, cu care a fost împresurată călătoria ministrului englez, contribuie mult la aceea, ca nimeni să nu mai creadă împărtășirii bioului „Reuter“, că lordul călătorește din considerări sanitare. Nimeni nu se mai îndoesce acum, că călătoria se face în scopuri foarte serioase, deși nu se poate încă constata, dacă și încât 'și-a ajuns lordul scopurile sale.

Dieta Ungariei.

Sedinta ținută Sâmbătă în 9 Octomvrie n.

Presidentul Toma Péchy deschide sedința camerei la 10 oare înainte de ameași. — S'a cetit și verificat protocolul sedinței trecute. Apoi cere presidentul însăreținarea, de a pute face pași de lipsă, pentru alegerea unui nou deputat în cercul Oenei-Sibiului, provoacă comisiunea bibliotecară de a se constitui, înainte de sedința de Luni. Raportează apoi, că felicitările casei deputaților, cu ocaziunea zilei onomastice, au fost primite cu recunoștință din partea Majestății Sale a Monarchului. În cartea pentru interpelații se află interpelațiunea deputatului Helfy, în afacerea misiunii bulgare a generalului Kaulbars.

Urmează ordinea zilei: Proiectul de bancă se primesce în a treia cetire, apoi se pertractează prelungirea datoriei de stat de 80 milioane. Referentul Hegedűs pledează pentru primirea proiectului în general și în detalii. Cu toate că deputatul partidului independent Orbán, se încearcă a combate proiectul, atacând și persoana ministrului-president Tisza, acesta se primesce.

Apoi urmează pertractarea adreselor și petițiilor cu privire la afacerea Janski alor 13 comitate și 14 orașe. Presidentul spune, că referitor la obiectul acesta mai există prelungă raportul referentului, și un vot separat al minorității, care va și primi cuvântul după referentul majorității.

Géza Polonyi pretinde cetirea autografului împărătesc, și a petițiunii comitatului Borșod. Ministrul-president Tisza roagă și acum camera, ca să respingă cetirea autografului. Ce se ține de cetirea petițiunii comitatului Borșod, dînsul n'are nimic contra. Ignățiu Helfy dișe, că nu poate urma votisarea în afacerea aceasta, dacă nu voesece majoritatea a viola ordinea camerei, care pretinde cetirea ori-cărei scrisori, de câte-ori se va cere. Vorbitorul nu înțelege, pentru-ce refuză ministrul-president cetirea autografului, de vreme-ce chiar stima față cu Monarchul pretinde cetirea lui. Apoi autograful împărătesc nu e adresat d-lui Coloman Tisza proprietar în comitatul Bihorului, ci ministrului-president al Ungariei. (Iaritate în stânga extremă.) Tot în acel înțeles vorbește și Ákos Beöthy, adăugând, că casa nu poate discuta un document, ce nu e așternut pe measa ei. Se alătură propunerii lui Polonyi. (Aprobări în stânga.)

După-ce mai vorbește ministrul-president Tisza contra, deputații Hódossy, Madarász și Otto Herman pentru cetirea autografului, urmează votisarea; propunerea lui Polonyi: să se cetească autograful împărătesc, se respinge din partea majorității.

Casa trece apoi la desbatere asupra petițiilor incurse.

Referentul Edmund Gajáry dișe, că afacerea, la care se referează petițiunile, va forma un episod interesant în istoria penală a timpului nostru. Încununarea mormântului unui general, care a cădută împlinindu-și datorința. (Sgomot mare în stânga extremă. Să auzim! Să auzim în dreapta.) Onorată casă! nu după convingerea mea (Sgomot și neliniște în stânga extremă. Strigăte: Eláll! Afară cu el!)

Presidentul: Rog pe domnii deputați să aibă puțină paciență, suntem numai la începutul desbaterii.

Coloman Thaly: Bombardamentul Buda-pestei a fost o datorință. Referentul Gajáry: Numai cea mai răutăcioasă voință poate atribui cuvintelor mele un astfel de înțeles. Eu am înțeles datorința, care generalul amintit o a avut față cu armata. (Sgomot în stânga extremă.) Adeca: Încununarea mormântului unui general, care a cădută pe câmpul de luptă. (Strigări în stânga extremă: aceasta e alta!) mai departe, pensionarea unui general și înaintarea altuia, sunt pe deoparte a se lua drept efluxul unei pietăți prietinesci, ear' de altă parte drept manifestațiune de drept a supremului comandant. (O voce în stânga extremă: trebuie să învețe mai întâiu dreptul public!) Dar' nu dela d-ta, dle deputat, căci ar trebui să îl știu foarte rău.

Evenimentele amintite nu sunt de a se lua drept vătămăre a națiunii maghiare, precum voiese a crede domnii din partea aceea a casei. (Strigăte în stânga extremă: cu tot dreptul!) ba cu nedreptul și în mod răutăcios. (Strigăte în stânga extremă: A meritat-o! Eláll! Să ni se dea un alt referent!)

Presidentul. Mă rog, domnul referent își împlinesce datorința. Fiecare are dreptul de a se exprima asupra afacerii. Suntem numai la începutul desbaterii.

După-ce însăriră referentul evenimentele întâmplăte dela ivirea afacerii și până în diua de astăzi, dișe că proiectul de resoluțiune al comisiunii petiționare se bazează pe autograful împărătesc. (Strigăte în stânga extremă: Unde e? Arătați-!l!) Se înțelege, că nouă nu ne poate fi tot una, ce spirit predominesce armata. În mai multe petițiuni se amintesce, că numai conlucrarea comună a armatei și națiunii pot duce spre binele națiunii. Cu toate acestea, într-o monarchie există numai doi factori de căpetenie, și acestia sunt Coroana și legislațiunea. Armata ca atare nu poate fi considerată drept factor de sine stătător. Fără de a aprețui în preă puțin valoarea armatei, trebuie ră repetăm, că armata nu se poate suferi a fi un factor de sine stătător (Strigăte în stânga extremă: Aceasta o dișem și noi!) dînsa e numai un organ subordonat, care e de lipsă pentru ajungerea acelor scopuri, cari sunt indicate printr'însa. Ea trebuie să țină cont de legi, și nu le poate călca. (Așa e! Așa e! în stânga extremă.)

Presidentul: Vă rog nu întrerupeți în tot momentul pe vorbitor.

Gajáry: Autograful împărătesc precisează datorințele armatei, și pronunțarea supremului comandant trebuie să fie dătătoare de măsură pentru noi. Referentul recomandă primirea proiectului seu. (Aprobări vii în dreapta.) Proiectul sună: „Considerând, că cu privire la afacerile, cari au servit de motiv petițiilor acestora, s'a împrăsciat ori-ce îngrijire prin autograful datat din Ischl 7 August și publicat în foaia oficială în 11 August, nu crede casa deputaților, că e de lipsă, ca fie în ori-ce direcție amintită de

petenți, să se facă vre-o dispozițiune din parte legislativei.“

Iuliu Gyórfy dișe, că dînsul nu poate afla aceeași liniște ce o află dl ministru-president în autograful regal. Armata, pentru care Ungaria prestă atâtea jertfe, e și acum cuprins de spiritul tradițional al lui Radeczky, Schwarzenberg și Jelacsics. În fine roagă camera de primi următorul proiect:

1. Casa deputaților nu poate primi autograful împărătesc drept deslucire, că pentru-că s'a înaintat generalul Janski și s'a pensionat generalul Edelsheim Gyulai. Ea pretinde tragere la dare de seamă înaintea unui for competent pe urătorii afacerilor. 2. Că pentru asigurare independenței Ungariei e de lipsă a se împărți armata, și partea maghiară a armatei să fie de sine stătătoare și pe basa națională organizată, și ca să se jure trupele maghiare pe constituția Ungariei, ear' ofițerii străini să se în lăture din ea.

Se cetește apoi petițiunea comitatului Borșod. Apoi replică ministrul-president Tisza și susține proiectul lui Gajáry. Continuarea desbaterii se amână pe sedința următoare. În fine pune deputatul Helfy următoarea interpelație:

„Ce poziție a luat oficiul nostru de extern față cu misiunea generalului Kaulbars?“

Interpelația se va preda ministrului-president Tisza.

Sedința se încheie la 1¹/₂ oare.

Convențiunea de comerț cu România cu Austro-Ungaria.

„Pester Lloyd“ dela 1 Octomvrie st. n. publică următoarea corespondență trimisă din București:

„Guvernul nostru prin atitudinea observată în negocierile comerciale urmărite în acest an cu Austro-Ungaria, Elveția, Franca și Turcia, a îndepărtat toate îndoielile asupra aplicațiunii principiilor ce s'a hotărât să facă să prevaleze în convențiile comerciale ce le va încheia pe viitor. Cu toate acestea nu se poate afirma, că rezultatul acestor negocieri a introdus o situațiune hotărâtă în relațiile noastre politice comerciale cu străinătatea. Din contră, ne aflăm în fața a multime de cestiuni de acest gen încă pendente și a căror soluțiune nu trebuie să suferă nici o întârziere cu atât mai mult, că perioada actuală de tranziție a regimului protecționist a cauzat perderi simțitoare importului și exportului țării.

„Nu voim să mai aducem aminte, că Austro-Ungaria și Turcia au refuzat categoric a primi clausa limitată a națiunii celei mai favorizate, ce România voiese să introducă față cu un număr oare-care de produse indigene. Trebuie să se țină compt, că arangementul provisoriu încheiat cu Franca expiră la 31 Decemvrie 1884 și că convențiunea comercială și de navigațiune ruso-română se sfârșește la 4 (16) Octomvrie anul acesta. Ori fiindcă regimul actual cu Austro-Ungaria și Turcia nu poate dura mult timp România se află în fața a patru puteri, cu care trebuie să reguleze realitățile sale comerciale.

„Trei din aceste puteri consideră ca neacceptabilă clausa limitată a națiunii celei mai favorizate, la care sistem numai Elveția a aderat până acuma. A patra din aceste puteri, Rusia nu se arată grabnică a începe negocieri pe baza acestui nou principiu pus înainte de România. Guvernul rus par'că nu voiesece să între în acțiune, până-când negocierile începute între România și Franca îi vor permite să tragă conclusionile asupra limitelor până unde România ar voi să-și oprească concesiunile sale. Înainte de încheierea celui dintăiu tractat de comerț între Austro-Ungaria și România, aceasta din urmă nu se gândia atâtea la rezolvarea unei probleme politico-comerciale cât la valoarea morală a recunoașterii României ca un stat independent și autorizat a încheia singur convențiuni (!!) Chiar atunci și Rusia s'a grăbit a-și asigura înaintea rectificării aceste convențiuni toate avantajile, care au fost stipulate încheiând la rîndul ei o convențiune de comerț și navigațiune cu România. Toate dispozițiile din tractatul austro-român, la care s'a adaus și un tarif convențional complet și amănunțit, au fost introduse în tractatul ruso-român. Acest tractat expiră la 4 (16) Octomvrie anul curent.

„Dacă Rusia voiesece să-l reînnoiască, va întâmpina două greutăți principale.

„Mai întâiu România e hotărâtă să nu acoarde tratamentul națiunii celei mai favorizate decât cu restricțiunile semnalate deja; apoi baza tarifelor, pe cari în 1876 s'a încheiat tractatul ruso-român fără nici o specificare de drepturi nu mai există. Relevăm aceste împrejurări pentru a face să dispară odată opiniunea greșită după care trebuie să ne așteptăm la încheierea unei nouă convențiuni de comerț cu Rusia.

Extrase din foaia oficială.

Citațiuni:

— Ilie Nedin (din Arad), a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se însinua într'un an la trib. reg. din Arad.

— Eređii după Nuțu Dêmb, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se infățișa pe 2 Noemvrie a. c. la jud. cerc. din Zêlau.

— George Grama al lui Emilian, a cărui ubicațiune nu se scie, se provoacă a se însinua într'un an la scaunul orfanal din Făgăraș.

— Rafira Sucaciu a lui George, a cărei ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se infățișa într'un an la scaunul orfanal din Făgăraș.

Concursuri:

— Un post de vice-notar la jud. cerc. din Vêrșeț. Concursurile sînt a se trimite în 2 sêptêmâni la presid. trib. reg. din Biserica-albă.

— Un post de notar cl. II. la trib. reg. din Csik-Szereda. Concursurile sê se trimiță în 2 sêptêmâni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de notar cl. II. la trib. reg. din Murêș-Oșorheiu. Concursurile sînt a se trimite în 2 sêptêmâni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de notar cl. II. la trib. reg. din Lugoj. Concursurile sê se trimiță în 2 sêptêmâni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de scriitor la trib. reg. din Cluj. Concursurile sînt a se trimite în 4 sêptêmâni la presid. trib. reg. de acolo.

Economic.

Cronică agricolă din România. Cetim în „Gazeta Săteanului“ următoarele: Seceta urmează în multe părți ale țerii, încât mulți plugari s'au pus pe gânduri, nesciind când își vor sfîrși, sau chiar începe sêménatul cerealelor de toamnă.

Dacă în unele părți, cu pămêntul mai năsipos, se poate ara fără bulgări, și se vede chiar grâu rêsărit; în altele cu pămêntul mai consistent, mai argilos, nici locurile făcute ogoare nu se pot ara bine și cu toate boroanele flexibile și grele nu se poate condiționa bine pămêntul. Am avut ocasiunea de a vedê asemenea pămên-

turi argiloase-humoase, care fuseseră ogorite din vreme și care nu pot fi sêménate din cauza bulgărilor mari de pămênt, ce a scos plugul la prima arătură, mai cu seamă în locuri bătêturite și desuhate, și cari, nefind bine rêsbiți de ploae, nu s'au înmêrunțit încă. Se înțelege, că nu vorbim de locurile, unde s'a ogorit imediat dapă abondanta perioadă ploioasă, căci puțini sînt, căroră le dă mîna a face ogoare sterpe pe acea vreme de aglomerări a lucrărilor agricole.

Apoi prelîngă că în multe localități din țeară pămêntul nu se poate încă ara adînc și nu se poate grăpa bine, pe aceste vremuri de secetă, mulți plugari se tem de a pune în uscăciune cerealele, de grije de a nu fi distruse.

Fîind dat timpul prea înaintat, nu trebuie a se mai perde nici o ți și a se sêména, căci nu se scie, cât va fi de lungă toamna; se poate încă a se ara, lăsând a se sêména și boroni după cea dintăiu ploae.

Astfel fac mulți și nu greșesc. Se prevede însă, că anul acesta se vor face puține sêménături de grâu, fiindcă timpul ne-a împedecat de a sfîrși toate sêménăturile la 15 Septemvrie, ca în trecut.

Lipsa aceasta de ploi a zorit vegetațiunea porumbului întărziată de lunga perioadă ploioasă de astă-vară; porumburile de rase timpurii sau cele puse mai timpurii au și început a se culege, și generalmente sînt bune în România și chiar holda celui mai nevoiaș sătean, se crede că va avê tot timpul de a 'i-se culege rodul seu copt.

Tot din cauza vremei neploioase mulți săteni 'și-au sfîrșit treeratul și 'și-au făcut țiile de șosea. Ei au adunat puține cereale și vêd, cu durere, perspectiva ce o au de a nu 'și pune sêménțele lor de toamnă la vreme, astfel ca și la anul sê recolteze, ca anul acesta, aproape numai nutreț de vite.

Prin podgorii vierii harnici își adună și 'și dreg vasele pentru a recolta ce a mai rêmăs. Unii au și început a culege strugurii pentru a vinde produsul lor ca must. Acest must nu e de loc gustos și, se înțelege, nefind încă sosită vremea culesului, și vinul ce va da asemenea struguri necopți deplin, nu se va putê nici vinde cu preț, nici păstra multă vreme.

Têrgul de rîmători în Steinbruch. În 9 Oct. n. s'a notat: unguresci bêtărâni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 45.— cr. până 46.— cr., marfă țerănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușoară 44.½ cr. până 45.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 9 Octomvrie st. n.
Budapesta: 58 57 4 20 43.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 26 Septemvrie 1886.

Vênđătorii	Cumpêrătorii	felul	hectol.	greut. libru	prețul lei în aur
Nenovici	Ciucincovici	Porumb	1350	60½	7.05
Grimani	"	"	2500	59½	6.85
Stamatopolo	Dreifus	"	1000	56½	6.35
Silberstein	"	"	700	55½	6.25
Sasu	L. Mendl	Grâu	260	58½	10.60
Nicolaidi	Mila	"	700	57½	9.60
Vrioni	"	"	900	60½	11.40
Dreifus	Conduri	"	1500	59½	10.80
Cațica	Mila	"	2500	56½	9.90
Chrisoveloni	Bellet	"	810	58½	10.10
Carandino	Pauli	Sêcară	1000	57	6.80
Sasu	"	"	1700	54½	6.35
Verusi	"	"	1500	55½	6.40
Marghiloman	"	Orđ	800	46¾	5.30
Dreifus	Dimitriadi	Rapiță	600	51	9.70

Cursul pieței din Sibiu

din 9 Octomvrie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.40	vênd.	8.50
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.18	"	1.20

Bursa de București.

Cota oficială dela 8 Octomvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	97.—	vênd.	98.—
" Rur. conv. (6%)	"	87.½	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	270.—	"	275.—
Banca națională a României	"	1010.—	"	1080.—
Impr. oraș. București	"	33.—	"	34.—
Act. de asig. Națională	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	100 ½	"	101 —
Schimb 3 luni	"	25.13¾	"	—
Societ. const.	"	164.—	"	—
Aur	"	15.¼	"	15.½

Bursa de Budapesta

din 9 Octomvrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	105.10
" " hârtie " 5%	93.10
Imprumutul căilor ferate ung.	152.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100 —
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.—
Bonuri rurale ung.	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " " bânățene-timișene	104.25
" " " cu cl. de sortare	104.25
" " transilvane	104.25
" " croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	121.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Renta de hârtie austriacă	84.—
" " argint austriacă	85.—
" " aur austriacă	116.25
Losurile anstr. din 1860	140 —
Acțiunile băncei austro-ungare	866 —
" " de credit ung.	289.50
" " " " austr.	280.25
Argintul	—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni împêrățesci	5.93
Napoleon-d'ori	9.93
Mărci 100 imp. germane	61.40
Londra 10 Livres sterlingi	125.30

Bursa de Viena

din 9 Octomvrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	104.65
" " hârtie " 5%	92.90
Imprumutul căilor ferate ung.	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.75
Bonuri rurale ung.	104.70
" " " cu cl. de sortare	104.60
" " " bânățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.25
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99 —
Imprumut cu premiu ung.	121 —
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Rentă de hârtie austriacă	83.85
" " argint austriacă	85.20
Rentă de aur austriacă	115.75
Losuri anstr. din 1860	140 —
Acțiunile băncei austro-ungare	866 —
" " de credit ung.	289.25
" " " " austr.	281.40
Argintul	—
Galbeni împêrățesci	5.93
Napoleon-d'ori	9.90½
Mărci 100 imp. germane	61.20
Londra 10 Livres sterlingi	125.—

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane						
Viena	11.10	7.40			București		4.70	7.30		Viena		11.10	12.10	Teiuș		11.24	2.40		Copsa mică		2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.19	3.59		Șeica mare		2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov		10.29	2.32		Arad		4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51		Ocna		3.30	5.23		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	4.16		7.47			7.04	4.30	6.—	Orăștia		1.32	5.18		Sibiu		3.50	5.43		
Várad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia	5.02		8.24		Glogovaț	7.22	4.43	6.13	Simeria (Piski)		2.31	6.15		Sibiu—Copsa mică					
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Agostonfalva	5.43		8.51		Gyorok	7.58	5.07	6.38	Deva		2.52	6.35		Sibiu		9.31	10.50		
Mező-Telegd		7.33	10.19	2.34	Homorod	6.15		9.14		Pauliș	8.17	5.19	6.51	Branicea		3.23	7.02		Ocna		9.55	11.14		
Rév		8.54	11.38	3.18	Hașfalău	7.06		9.51		Radna-Lipova	8.36	5.41	7.10	Ilia		3.55	7.28		Loamneș		10.20	11.39		
Bratca			12.18	3.41	Sighișoara	8.52		11.08		Conop		6.09	7.37	Gurasada		4.08	7.40		Șeica mare		10.48	12.07		
Bucia			12.54	4.01	Elisabetopole	9.31		11.26		Bêrzava		6.28	7.55	Zam		4.44	8.11		Copsa mică		11.11	12.30		
Ciucia		8.58	1.57	4.26	Mediaș	10.16		12.—		Soborșin		7.25	8.42	Soborșin		5.30	8.46		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.					
Huiedin		9.28	3.11	5.08	Copsa mică	10.57		12.29		Zam		8.01	9.12	Bêrzava		6.27	9.33		Cucerdea		3.32	10.20		
Stana			3.40	5.27	Micăsasa	11.31		12.49		Gurasada		8.34	9.41	Conop		6.47	9.53		Cheța		4.02	10.50		
Aghiriș			4.15	5.50	Blaj	11.52		1.05		Ilia		8.55	9.58	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.58	Ludoș		4.23	11.11		
Ghirbău			4.36	6.02	Crăciunel	12.31		1.34		Branicea		9.19	10.17	Pauliș	9.26	7.43	10.42	6.18	M-Bogat		4.33	11.20		
Nădășel			4.58	6.24	Teiuș	12.48		1.46		Deva		9.51	10.42	Gyorok	9.46	7.59	10.58	6.38	Cipeu-Iernut		5.10	11.57		
Cluj		10.28	5.26	6.43	Timiș	1.51		2.19		Simeria (Piski)		10.35	11.07	Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.13	Kerelő-Sz.-Pál		5.25	12.12		
Apahida	11.—			7.08	Blaj	2.18		2.39		Orăștia		11.11	11.37	Arad	10.38	8.42	11.39	7.30	Nireșteu		5.48	12.36		
Ghiriș	11.19			7.36	Aiud	2.48		3.01		Șibot		11.43	12.—	Szolnok		9.17	12.31		Oșorheiu		6.07	12.55		
Cucerdea	12.33			9.16	Vințul de sus	2.56		3.08		Vințul de jos		12.18	12.29	Budapesta		2.32	5.12		Reghinul-săs.		6.41	1.20		
Uioara	1.06			10.—	Uioara	2.56		3.08		Alba-Iulia		12.36	12.46	Viena		6.—	8.20		Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea		8.40	3.22		
Vințul de sus	1.13			10.09	Cucerdea	3.14		3.22		Teiuș		1.29	1.41			3.—	6.05		Regh.-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Aiud	1.20			10.19	Ghirbău	3.41		3.56		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.		4.45	6.10		
Teiuș	1.41			10.48	Apahida	4.01		3.56		Simeria		11.21	2.42	Petroșeni		6.10	10.07		Oșorheiu		6.34	8.—		
Crăciunel	1.41			11.34	Cluj	4.58		5.10		Streiu		11.58	3.25	Banița		6.53	10.45		Nireșteu		6.56	12.15		
Blaj	2.10			12.12	Nădășel	5.28		5.30		Hățeg		12.46	4.16	Crivadia		7.37	11.25		Kerelő-Sz.-Pál		7.16	12.35		
Crăciunel	2.35			12.30	Ghirbău	5.56		6.03		Pui		1.37	5.11	Pui		8.20	12.05		Cipeu-Iernut		7.40	12.58		
Micăsasa	2.48			12.52	Aghiriș	6.31		6.21		Crivadia		2.24	5.58	Hățeg		9.01	12.42		M-Bogat		8.03	1.19		
Copsa mică	3.20			1.—	Stana	7.23				Banița		3.05	6.40	Streiu		9.52	1.22		Ludoș		8.37	1.49		
Mediaș	3.41			1.52	Hașfalău	7.50				Petroșeni		3.37	7.12	Simeria		10.31	1.53		Cheța		8.51	2.02		
Elisabetopole	4.—			2.18	Huiedin	8.12		7.14		Arad—Timișoară				Timișoară—Arad					Cucerdea		9.08	2.18		
Sighișoara	4.35			3.03	Ciucia	8.52		7.43		Arad		6.05	5.48	Timișoară		6.25	5.—		Simeria (Piski)—Uniedoară					
Hașfalău	5.10			3.59	Bucia	9.10				Aradul nou		6.33	6.19	Mercizfalva		7.19	6.02		Simeria (Piski)			2.18		
Bratca	5.37			4.28	Bratca	9.29				Németh-Ságh		6.55	6.44	Orczifalva		7.46	6.32		Cerna			2.39		
Homorod					Rév	9.41		8.22		Vinga		7.29	7.16	Vinga		8.15	7.02		Uniedoara			3.08		
Ágostonfalva					Mező-Telegd	10.24		8.48		Orczifalva		7.55	7.47	Németh-Ságh		8.36	7.23		Uniedoară—Simeria (Piski)					
Apatia					Fugyi Vásárhely	10.43				Mercizfalva		8.14	8.08	Aradul nou		9.11	8.01		Uniedoara			5.10		
Feldioara					Várad-Velenceze	10.53				Timișoară		9.08	9.02	Arad		9.27	8.17		Cerna			5.36		
Brașov	9.21			9.15	Oradea-mare	11.15		10.55		Ghiriș—Turda				Turda—Ghiriș					Simeria (Piski)			5.55		
Timiș	1.55	5.45			P. Ladány	11.15		10.55		Ghiriș		9.26	4.19	Turda		8.29	3.10							
Predeal	2.53	6.22			Szolnok	1.09	10.38	1.23	5.17	Turda		9.47	4.40	Ghiriș		8.50	3.40							
București	3.28	6.47			Budapesta	3.29	12.20	3.24	5.25															
	9.35	11.45			Viena	6.38	2.15	7.45	10.—															
						3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii incuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.